

Tahap Amalan Pengajaran Berkesan Guru Prinsip Perakaunan Berasaskan Model Slavin (Accounting Principle Teacher's Effective Teaching Practices Based on Slavin's Model)

NOOR LELA AHMAD* & NUR AFRINA HAZIQAH AZMAN

ABSTRAK

Keberkesanan pendidikan bergantung kepada kualiti dan kompetensi seseorang guru, memandangkan guru adalah unsur terpenting dalam proses pembelajaran. Kajian tinjauan ini mengenalpasti tahap amalan pengajaran berkesan guru-guru Prinsip Perakaunan di daerah Kuantan berdasarkan Model Pengajaran Berkesan oleh Slavin dari perspektif pelajar perakaunan. Sebanyak 76 orang pelajar perakaunan dari tiga buah sekolah menengah dipilih sebagai sampel kajian menggunakan kaedah persampelan kuota. Soal selidik telah dibina dan digunakan sebagai instrumen untuk mengumpul data mengenai amalan pengajaran berkesan guru daripada empat aspek, iaitu kualiti pengajaran, kesesuaian aras pengajaran, pemberian insentif dan pengurusan masa. Data kajian telah dianalisis menggunakan analisis deskriptif. Dapatan kajian menunjukkan bahawa amalan pengajaran berkesan guru dari keempat-empat aspek berada pada tahap sederhana tinggi, di mana guru-guru cenderung menguruskan masa pengajaran dengan efektif, menggunakan kaedah peneguhan positif dan negatif bagi memotivasi pelajar dan berkemahiran dalam menggunakan pelbagai kaedah dan pendekatan pengajaran yang berkualiti serta bersesuaian dengan tahap pelajar. Kajian ini menyumbangkan perspektif pelajar terhadap amalan pengajaran guru yang dapat dijadikan salah satu daripada penanda aras keberkesanan guru berbanding penanda aras yang lain, di mana ianya harus diambil perhatian kerana pelajar merupakan penerima kepada penyampaian pengajaran guru yang mana maklum balas mereka perlu dititikberatkan dalam proses pengajaran dan pembelajaran.

Kata kunci: Amalan pengajaran berkesan; Model Slavin; Prinsip Perakaunan; Pengajaran dan pembelajaran; Perspektif pelajar

ABSTRACT

The effectiveness of education depends on the quality and competence of the teachers, as teachers are an important element of the learning process. This study identifies the level of effective teaching practice of Accounting Principles teachers in Kuantan District from the perspective of accounting students based on Slavin's Effective Teaching Model. A total of 76 accounting students from three secondary schools were selected as sample using quota sampling method. A questionnaire was constructed and used as a tool to collect data on the teachers' effective teaching practices in terms of four aspects, namely teaching quality, instructional suitability, incentives and time management. The data were analyzed descriptively. Findings show that the effective teaching practices of the teachers in terms of all four constructs are at a moderate level, where the teachers tend to manage the teaching time effectively, using positive and negative reinforcement methods to motivate students, and are skilled in using various methods and approaches in quality teaching that fits the student level. This study contributes students' perspective on the teachers' teaching practices, which can be one of the benchmarks of teacher effectiveness among other benchmarks, which should be noted as students are the recipient of the teaching delivery that their feedback should be emphasized in the teaching and learning process.

Key Words: Effective teaching practice; Slavin Model; Accounting Principles; Teaching and learning; students' perspective

PENGENALAN

Mutu hasil pembelajaran pelajar ditentukan melalui cara pengajaran disampaikan kepada mereka melalui pelbagai amalan pedagogi, maka dari konteks ini timbul peranan guru untuk menentukan bahan

pengajaran terbaik serta memandu pelajar ke arah sumber pengetahuan yang boleh dipercayai (Raba 2017). Guru bertanggungjawab dalam menentukan keberkesanan proses pembelajaran pelajar melalui pengajarannya kerana guru ialah individu yang mempunyai pertalian langsung dengan pelajar di dalam

bilik darjah (Unal 2017; Ahmad 2015; Shabiralyani et al., 2015). Pengajaran guru di dalam bilik darjah perlu diberi perhatian bagi memastikan keberkesanan pelaksanaan pendidikan di sekolah (Abdul Rasid et al. 2013). Justeru, guru haruslah memilih kaedah pengajaran yang berkesan dalam usaha menyampaikan pendidikan yang bermakna kepada pelajar (Berenyi & Deutsch 2018).

Menurut Coe et al. (2014), guru yang ingin memastikan keberkesanan kualiti dalam pengajarannya haruslah mempunyai kredibiliti dalam enam perkara, iaitu pengetahuan pedagogi, pelaksanaan pengajaran yang berkesan, kawalan suasana interaksi di dalam bilik darjah, pengurusan elemen-elemen di dalam bilik darjah, pegangan guru mengenai proses pengajaran dan pembelajaran serta sikap profesionalisme guru. Selain itu, guru yang fokus kepada pencapaian objektif dan standard pembelajaran pelajar dengan memastikan pengetahuannya dapat diserapkan ke dalam minda pelajar juga akan menjadikan pengajarannya lebih berkesan (Ahmad et al. 2019; Nagar & Azuly 2016). Perkara ini membuktikan bahawa penguasaan isi kandungan pelajaran sahaja tidak mencukupi untuk seseorang guru menjadikan pengajarannya berkesan malahan kemahiran, tingkahlaku dan aspek motivasi juga merupakan antara faktor-faktor yang memberi kesan kepada kualiti pengajaran guru (Guerrero 2013).

Amalan pengajaran guru yang berkesan merupakan apa sahaja amalan pengajaran yang menggalakkan kerjasama antara pelajar, menyokong pembelajaran secara aktif dan amalan yang membantu guru meningkatkan pencapaian pelajar melalui pemantauan terhadap kemajuan proses pembelajaran mereka (Berenyi & Deutsch 2018; Raba 2017). Amalan pengajaran berkesan guru dinilai daripada kebolehan amalan yang dilaksanakan menggalakkan pelajar melibatkan diri secara aktif di dalam kelas dan sejauh mana aktiviti berbentuk praktikal boleh dilaksanakan melalui amalan pengajaran tersebut (Unal 2017). Bagi mencapai tahap pengajaran yang berkesan, guru-guru perlu berkebolehan dalam menyesuaikan pengajarannya dengan tahap pengetahuan pelajar, memotivasikan pelajar untuk belajar, mengurus perilaku pelajar, membentuk kumpulan pelajar dalam pengajaran dan menguji serta menilai pelajar (Slavin 1995). Melalui pengajaran yang berkesan selari dengan keperluan abad ke-21, pelajar bukan sahaja dapat menambah pengetahuan dan kemahiran dalam diri mereka, malah akan berpelakuan lebih positif, selaras dengan hasrat yang ingin dicapai dalam Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia 2013-2025 (Ahmad et al. 2019).

Kesan daripada kekurangan keberkesanan pengajaran guru dari awal akan menyebabkan proses pengajaran dan pembelajaran bermasalah lantaran pelajar tidak dibimbing dengan cara yang sesuai untuk mereka belajar (Wenglinisky 2002; Sogunro 2017).

Beberapa data menunjukkan bahawa kualiti guru tidak seperti yang dijangkakan apabila terdapat ramai guru yang tidak mempunyai kelayakan untuk mengajar mata pelajaran yang diajar dan kesannya, banyak konsep penting yang patut diajar kepada pelajar diabaikan kerana guru sendiri tidak memahami konsep mata pelajaran tersebut (Coe et al. 2014; Ika Maryani & Sri Tuter 2015). Kegagalan guru menyampaikan kandungan pelajaran menggunakan kaedah yang betul mempunyai potensi untuk menyebabkan minat pelajar untuk belajar terjejas (Coe et al. 2014; Khalip & Hariza 2015). Pengajaran guru yang berkualiti rendah mencetuskan beban terhadap pelajar, terutamanya kepada pelajar yang mempunyai masa dan sumber yang terhad untuk mengulangkaji pelajaran (Sogunro 2017). Walaupun kajian mengenai keberkesanan amalan guru telah banyak dilakukan oleh para pengkaji pada masa lepas, namun sehingga kini, kajian-kajian contohnya Ather et al. (2016) dan Nadzri (2017) masih mendapati tiada perubahan positif yang ketara tahap kualiti pengajaran guru, secara amnya. Kajian-kajian mengenai keberkesanan amalan pengajaran guru dari pekspektif pelajar juga kurang dilakukan.

Dalam mata pelajaran Prinsip Perakaunan, pemahaman prinsip dan konsep amat penting terutamanya dalam bahagian asas, kerana asas yang tidak kukuh akan berpotensi memberikan masalah kepada proses pembelajaran akan datang. Dalam pembentukan asas yang kukuh, peranan guru amat penting dalam menyediakan kaedah dan pendekatan yang sesuai yang dapat membina pemahaman yang kukuh dalam kalangan pelajar (Fadzillah & Bahari 2019). Mohamad Azmi et al. (2010) mendapati bahawa 65% pelajar dalam kajiannya mengakui bahawa proses pembelajaran mereka menjadi lebih sukar apabila mereka tidak berupaya untuk menghubungkanait pelajaran mereka dengan situasi kehidupan sebenar, yang berpunca daripada ketidakberkesanan kaedah pengajaran yang digunakan oleh guru untuk menyampaikan pengajaran. Oleh itu, guru-guru Prinsip Perakaunan perlulah mengambil perhatian dan sentiasa menaiktaraf keberkesanan amalan pengajaran mereka supaya dapat memberi manfaat kepada pelajar-pelajar dalam aspek prestasi akademik. Untuk menaiktaraf keberkesanan amalan pengajaran guru, tahap semasa amalan pengajaran guru perlu dikenalpasti.

Kajian ini bertujuan mengenalpasti tahap amalan pengajaran berkesan guru Prinsip Perakaunan berdasarkan Model Slavin dari perspektif pelajar-pelajar perakaunan. Objektif-objektif kajian adalah seperti berikut:

1. Apakah tahap amalan pengajaran guru Prinsip Perakaunan dari aspek kualiti pengajaran?
2. Apakah tahap amalan pengajaran guru Prinsip Perakaunan dari aspek kesesuaian aras pengajaran?
3. Apakah tahap amalan pengajaran guru Prinsip

- Perakaunan dari aspek pemberian insentif?
4. Apakah tahap amalan pengajaran guru Prinsip Perakaunan dari aspek tahap pengurusan masa?

MODEL AMALAN PENGAJARAN BERKESAN SLAVIN (1995)

Antara model amalan pembelajaran berkesan yang diperkenalkan dalam dunia pendidikan ialah "*A Model of School Learning*" oleh Carroll (1963) yang menggariskan bahawa terdapat lima faktor yang menyumbang kepada proses pembelajaran yang berkesan, iaitu keupayaan umum pelajar untuk belajar (*aptitude*), kebolehan untuk memahami pengajaran (*ability to understand instruction*), kesungguhan pelajar meluangkan masa untuk melibatkan diri secara aktif dalam proses pembelajaran (*perseverance*), masa yang ada untuk pembelajaran (*opportunity*) dan keberkesanan penyampaian sesuatu pengajaran (*quality of instruction*).

Berkesinambungan dengan model Carroll, faktor keupayaan umum pelajar untuk belajar dan kebolehan mereka untuk memahami pengajaran guru adalah sama sekali bukan di bawah penguasaan dan kawalan seseorang guru (Slavin, 1995). Maka dengan sebab ini, Slavin (1995) memperkenalkan model pengajaran yang berkesan menggantikan model Carroll dengan menghapuskan elemen yang bukan di bawah penguasaan seseorang guru dan mengekalkan elemen yang boleh dikawal oleh guru sahaja. Elemen-elemen yang dikedepankan tersebut ialah kualiti pengajaran (*quality of instruction*), kesesuaian aras pengajaran (*appropriate level of instruction*), insentif (*incentive*) dan masa (*time*). Bagi mencapai tahap pengajaran yang berkesan, guru-guru perlu mempunyai kebolehan dalam menyesuaikan pengajarannya dengan tahap pengetahuan pelajar, memotivasikan pelajar untuk belajar, mengurus perilaku pelajar, membentuk kumpulan pelajar dalam pengajaran dan menguji serta menilai pelajar (Slavin 1995).

Kualiti Pengajaran Guru

Guru yang berusaha untuk menarik minat pelajar untuk belajar adalah antara ciri yang membezakan antara guru yang berkualiti dengan yang tidak (Rohani et al. 2010). Kualiti dalam penyampaian pelajaran berserta arahan yang jelas daripada guru merupakan antara perkara yang penting dalam usaha mewujudkan pengajaran berkesan. Pengajaran guru yang berkualiti adalah penting kerana tidak diragukan lagi pengalaman awal pembelajaran pelajar memberi kesan terhadap kemahiran yang akan mereka kuasai dan pelajari pada masa akan datang (Aldemir & Kermani 2016). Kualiti pengajaran guru memberi pengaruh yang hebat terhadap anak didiknya yang mana semakin berkualiti

pengajaran yang disampaikan kepada pelajar, semakin cenderung pelajar tersebut merasa bermotivasi untuk belajar (Sogunro 2017).

Menurut Sowell (2017), kualiti pengajaran guru dipengaruhi oleh kaedah yang digunakan oleh guru dalam menyampaikan pengajarannya iaitu dengan merujuk kepada cara guru tersebut melaksanakan sesi pengajaran dan pembelajaran (PdP) di dalam kelas. Contohnya, penggunaan bahan bantu mengajar (BBM) membantu guru menjalankan fungsi mereka sebagai pemudahcara dalam sesi pembelajaran pelajar serta berupaya meningkatkan keberkesanan pengajaran mereka dengan peratusan penglibatan sebanyak 25 peratus (Kamarul Azmi et al. 2011). Dari konteks mata pelajaran Perakaunan, penggunaan kaedah pengajaran yang berbentuk penilaian seperti kaedah peperiksaan, kerja rumah dan kuiz juga mempunyai kemungkinan dalam memainkan peranan penting bagi mencipta perubahan dalam sikap pelajar terhadap mata pelajaran sekaligus membantu meningkatkan pencapaian akademik mereka (Tailab 2013).

Dalam usaha menjayakan pengajaran berkualiti, Kamarul Azmi et al. (2012) menggariskan beberapa panduan menyampaikan pengajaran secara syarahan dengan berkesan, iaitu membuat perancangan pengajaran dengan menetapkan kandungan pelajaran untuk diajar serta menyediakan nota, sentiasa berusaha menarik minat pelajar dalam proses PdP, memastikan kehadiran pelajar, memastikan pelajar dapat melihat dan mendengar guru dengan baik, menggunakan bahan audiovisual, memberi perhatian terhadap maklum balas pelajar, kerap memberikan contoh, menghubungkan pengajaran dengan topik sebelum atau akan datang, memberi latihan secara berterusan dan membuat ringkasan mengenai isi penting pengajaran ketika menutup sesi pembelajaran. Maklum balas yang diterima oleh guru boleh digunakan sebagai alat untuk mengenalpasti sama ada amalan pengajaran guru memberi sumbangan terhadap kemajuan pembelajaran pelajar mahupun tidak (Omomia & Omomia 2014).

Kesesuaian Aras Pengajaran Guru

Antara panduan yang boleh digunakan oleh guru dalam menentukan kesesuaian aras pengajaran adalah dengan berpandukan Taksonomi Bloom, dengan mengklasifikasikan aras kognitif manusia terhadap 6 peringkat, iaitu mengingat, memahami, mengaplikasi, menganalisis, menilai dan mencipta. Oleh kerana guru adalah tonggak utama yang membentuk masyarakat berpemikiran aras tinggi, maka guru dituntut untuk mempunyai kompetensi dalam semua aras pembelajaran, terutamanya aras tinggi (Nooriza & Effandi 2015). Dalam pelaksanaan proses pengajaran dan pemudahcaraan (PdPc), guru perlu menetapkan aras pengajaran berdasarkan tingkat keupayaan kognitif pelajar dalam menguasai kandungan

pembelajaran (Jabeen et al. 2015).

Guru perlu maklum bahawa setiap pelajar mempunyai keupayaan pembelajaran, gaya pembelajaran dan personaliti tersendiri. Psikologi seseorang pelajar memainkan peranan dalam gaya pembelajarannya, terdapat sesetengah pelajar yang selesa untuk belajar bersama rakan-rakan mereka dan terdapat juga sesetengah pelajar yang memerlukan perhatian secara individu (Rehman & Heider 2013). Kesan daripada perbezaan keupayaan dan gaya pembelajaran serta personaliti antara pelajar-pelajar, guru perlu mahir menyesuaikan gaya pengajarannya untuk memenuhi keperluan pembelajaran semua pelajar dengan mengambil peluang ke atas pengetahuan sedia ada mereka untuk disesuaikan dengan pengajaran yang ingin disampaikan. Justeru, aras pengajaran perlu ditetapkan dengan baik untuk mengelakkan pelajar bijak menjadi bosan dan pelajar lemah merasa pengajaran guru terlalu sukar (Abdul Rasid et al. 2013). Oleh itu, jika guru dapat memahami kriteria pelajar-pelajarnya, mereka akan cenderung untuk menentukan strategi pembelajaran yang paling sesuai dengan tahap pemikiran pelajar mereka (Ika Maryani & Sri Tuter 2015).

Bagi mengatasi isu perbezaan tahap kognitif pelajar, guru boleh mengamalkan pembelajaran koperatif untuk menggalakkan pelajar yang bijak membantu rakan-rakannya yang lemah di dalam kumpulan yang ditetapkan kepada mereka. Tambahan pula, penggunaan kaedah pengajaran berpusatkan pelajar membantu guru merangkumi keseluruhan aras pengajarannya apabila pelajar secara langsung dapat mencipta pengalaman berdasarkan pembelajaran mereka (Sogunro 2017). Sehubungan itu, guru digalakkan mengadakan pengajaran secara aktif agar pelajar dapat mengalami proses pembelajaran yang lebih daripada sekadar melihat dan mendengar, mendalami gaya pengajaran guru melebihi maklumat yang disampaikan, menghubungkan tahap pemikiran mereka dengan pengajaran yang disampaikan dan memperoleh peluang mengenalpasti perkaitan antara pengajaran guru yang sama dengan nilai dan sikap diri mereka.

Insentif

Amalan insentif guru merujuk kepada kesungguhan guru dalam memastikan pelajar-pelajar bermotivasi sepanjang proses PdPc di dalam kelas dengan cara menyampaikan pengajaran yang menarik dan memberikan ganjaran kepada pelajar (Kelly & Pohl 2018). Ganjaran merupakan nilai berbentuk kualitatif dan berkaitan dengan sikap yang diberi sebagai balasan terhadap suatu tingkah laku yang baik (Jabeen et al. 2015). Sebagai insentif untuk mendorong pelajar agar tekun melaksanakan tugas pelajarannya, guru perlu menjelaskan tujuan sesi PdPc yang ingin dicapai,

membangkitkan motivasi pelajar, mencipta suasana pembelajaran yang menyenangkan, menggunakan pelbagai kaedah pengajaran yang menarik, memberi pujian yang sesuai terhadap pencapaian pelajar, melakukan penilaian ke atas pelajar, memberi pandangan terhadap hasil kerja pelajar dan mencipta persaingan serta kerjasama antara pelajar (Siti Suprihatin 2015). Insentif dalam konteks pembelajaran boleh dianggap sebagai galakan atau ganjaran tambahan yang bertindak sebagai alat dorongan bagi memperoleh pembelajaran yang diharapkan. Melalui amalan pemberian ganjaran atau peneguhan positif yang diamalkan oleh guru, pelajar akan cenderung untuk sentiasa bertingkah laku baik dan bermotivasi tinggi untuk mengikut arahan guru (Zalina et al. 2016). Berdasarkan Teori Pelaziman Operan, suatu sistem pembelajaran yang melibatkan ganjaran dan dendaan melalui peneguhan, tingkah laku yang baik dikaitkan dengan peneguhan positif atau negatif, manakala tingkah laku yang buruk dikaitkan dengan dendaan berbentuk positif atau negatif (Kelly & Pohl 2018).

Beberapa teknik peneguhan dapat dilaksanakan dalam apa jua situasi tingkah laku atau cabaran disiplin untuk menghasilkan pencapaian akademik pelajar yang bagus adalah seperti melalui pemberian ganjaran kepada pelajar yang bertingkah laku baik, pelaksanaan *Small Unit Thinking* yang mana guru fokus menyelesaikan sesuatu isu pada satu masa, mewujudkan hubungan kontrak antara guru dan pelajar, menyemai nilai kepercayaan antara guru dan pelajar serta mencapai persetujuan bersama dengan pelajar mengenai tingkah laku yang dipersetujui dan tidak dipersetujui (Kelly & Pohl 2018). Selain itu, teknik lain yang boleh digunapakai bagi memupuk tingkah laku positif dalam kalangan pelajar adalah dengan mewujudkan suasana bilik darjah yang membuatkan pelajar berasa selamat, selesa dan diundang (Diedrich, 2010).

Masa

Masa pengajaran guru di sekolah umumnya terbahagi kepada dua, iaitu jumlah masa yang diberi kepada guru untuk mengajar oleh pihak sekolah (*allocated time*) dan masa tugas (*engaged time*) untuk kegunaan guru mengajar dan untuk pelajar gunakan bagi mendalami pengetahuan dan kemahiran yang disampaikan oleh guru (Abdul Rasid et al. 2013). Kajian-kajian semasa menunjukkan bahawa masa pembelajaran akademik, *allocated time* dan *engaged time* merupakan faktor yang boleh dikaitkan secara langsung dengan prestasi guru berbanding faktor-faktor lain (Ather et al. 2016; Raba 2017; Sahito et al. 2016). Raba (2017) menegaskan bahawa guru yang memulakan pengajaran pada masa yang tepat dan mengajar secara teratur dan cepat tetapi kerap berhenti untuk memastikan kefahaman dan penyertaan pelajar dalam sesi pelajaran

tersebut adalah ciri-ciri guru yang menguruskan masa pengajaran dengan baik.

Pengurusan masa meliputi elemen-elemen pembinaan dan pelaksanaan jadual, pengagihan subjek-subjek, jumlah tempoh pengajaran yang diambil oleh guru, rancangan pengajaran, rancangan aktiviti kelas, amalan menepati masa oleh guru di sekolah dan kelas, bimbingan dan kaunseling guru, masa diperuntukkan kepada pelajar secara individu, organisasi dan persiapan aktiviti kurikulum pelajar. Beberapa faktor berkemungkinan menyebabkan kegagalan guru dalam menyelesaikan tugas mereka menurut waktu yang ditetapkan. Antaranya seperti yang dijelaskan Ather et al., (2016) menyatakan bahawa tekanan merupakan faktor besar yang memberi kesan kepada proses pengurusan masa, maka langkah penyelesaian utama bagi mengatasi masalah ini adalah dengan melakukan tugas tersebut secara berkesan dan cekap serta mencuba untuk mengurangkan keadaan tergesa-gesa dalam kerja yang dilakukan. Ekanem (2015) turut membincangkan beberapa faktor yang menghalang penguasaan kemahiran guru dalam pengurusan masa, iaitu rancangan dan matlamat dalam proses PdP yang tidak jelas, kekurangan objektif yang strategik dalam proses PdP, kekurangan guru yang terlatih, ketidaksinambungan dalam urusan proses perubahan, kekurangan pemandu perubahan bermotivasi yang mencukupi serta kekecewaan dan kekeliruan guru. Oleh itu, pengurusan masa merupakan satu aspek penting yang perlu diberi perhatian oleh guru bagi mencapai pengajaran berkualiti (Diedrich, 2010).

METODOLOGI

REKA BENTUK DAN PERSAMPELAN KAJIAN

Kajian ini merupakan kajian kuantitatif yang menggunakan reka bentuk tinjauan silang rentas. Reka bentuk ini digunakan kerana dapat menjimatkan kos, masa, serta memudahkan pengkaji untuk mendapatkan maklum balas daripada bilangan responden yang banyak dengan tepat (Zikmund et al. 2013).

Populasi kajian ini merupakan pelajar-pelajar Prinsip Perakaunan di daerah Kuantan, Pahang. Tiga buah sekolah telah dikenalpasti dan dipilih sebagai sampel kajian. Menurut Pallant (2013) saiz sesuatu sampel boleh mempengaruhi kesignifikan sesuatu hasil kajian. Bagi memastikan kajian yang dilakukan adalah signifikan, pengkaji menentukan jumlah sampel kajian dengan merujuk kepada Jadual Krejcie & Morgan (1970). Sampel yang dipilih adalah seramai 76 orang pelajar Tingkatan Empat dan Tingkatan Lima

melalui teknik persampelan kuota. Persampelan kuota membolehkan pengkaji menetapkan kuota sampel dari beberapa kumpulan populasi yang diinginkan (Elder 2009). Melalui persampelan kuota, pengkaji menetapkan bilangan sampel kajian yang dikehendaki mengikut sekolah, iaitu 19 sampel dari Sekolah A, 33 sampel dari Sekolah B, dan 24 sampel dari Sekolah C.

Profil responden adalah seperti dalam Jadual 1. Sampel kajian terdiri daripada 13 orang pelajar lelaki (17.1%) dan 63 orang pelajar perempuan (82.9%). Majoriti responden, iaitu 74 orang berbangsa Melayu (97.4%) manakala hanya 2 orang atau (2.6%) sahaja dari kaum lain iaitu dari kaum India.

Maklumat Demografi	Kategori	Frekuensi (N)	Peratusan (%)
Jantina	Lelaki	13	17.1
	Perempuan	63	82.9
	Jumlah	76	100.0
Kaum	Melayu	74	97.4
	Cina	0	0
	India	2	2.6
	Lain-lain	0	0
	Jumlah	76	100.0
Sekolah	A	19	25.0
	B	24	31.6
	C	33	43.4
	Jumlah	76	100.0

KAEDAH PENGUMPULAN DAN ANALISIS DATA

Dalam kajian ini, soal selidik digunakan sebagai instrumen. Soal selidik tersebut terdiri daripada dua bahagian; bahagian A meliputi maklumat berkaitan demografi sampel, manakala bahagian B terdiri daripada empat konstruk amalan pengajaran berkesan guru yang dinyatakan di dalam model Slavin, iaitu item kualiti pengajaran, kesesuaian aras pengajaran, insentif dan masa. Soal selidik tersebut menggunakan skala Likert 4-poin (1: Sangat Tidak Setuju; 2: Tidak Setuju; 3: Setuju; 4: Sangat Setuju). Kajian rintis telah dijalankan terhadap 30 orang pelajar Sekolah B dari aliran perniagaan dan ekonomi yang dipilih secara rawak bagi menentukan kebolehpercayaannya. Hasil analisis nilai pekali *Cronbach's Alpha* bagi kajian ini ialah antara 0.81 hingga 0.90, seperti yang ditunjukkan dalam Jadual 2. Nilai-nilai ini membuktikan bahawa soal selidik tersebut mempunyai kesahan dan kebolehpercayaan yang tinggi untuk dikaji ke atas sampel yang sebenar.

Data kajian dianalisis secara deskriptif, menggunakan min, peratusan dan kekerapan item dalam setiap pernyataan di dalam instrumen kajian. Skor min yang diperoleh diinterpretasikan berdasarkan skala likert 4-poin dan ditafsir seperti Jadual 3.

JADUAL 2. Nilai pekali *Cronbach's Alpha* bagi item-item dalam soal selidik

Item	Bilangan item	<i>Cronbach's Alpha</i>
Amalan Kualiti Pengajaran Guru	13	0.90
Amalan Aras Pengajaran Guru	4	0.81
Amalan Insentif Guru	4	0.85
Amalan Pengurusan Masa Guru	3	0.85

JADUAL 3. Interpretasi Skor Min

Skor Min	Interpretasi	Skor Min
1.00 - 2.00	Rendah (R)	
2.01 - 3.00	Sederhana Rendah (SR)	
3.01 - 4.00	Sederhana Tinggi (ST)	
4.01 - 5.00	Tinggi (T)	

Sumber: Nunnally & Bernstein (1994)

DAPATAN DAN PERBINCANGAN KAJIAN

TAHAP KUALITI PENGAJARAN GURU PRINSIP PERAKAUNAN

Min keseluruhan kualiti pengajaran guru menunjukkan nilai sebanyak 3.28 iaitu pada tahap sederhana tinggi. Jadual 4 memaparkan data konstruk kualiti pengajaran yang menunjukkan bahawa majoriti responden bersetuju dengan pernyataan-penyataan yang dikemukakan. Berdasarkan keseluruhan item kualiti pengajaran, item A10 mempunyai nilai min tertinggi (min=3.42) apabila 86.8% pelajar bersetuju bahawa guru mata pelajaran Prinsip Perakaunan memberi latihan dan kerja rumah. Item A4 menunjukkan bacaan nilai min terendah (min=3.08) namun masih pada tahap sederhana tinggi dimana 76.2% pelajar bersetuju bahawa guru mata pelajaran Prinsip Perakaunan menggunakan pelbagai alat bantu mengajar.

Dapatan menunjukkan amalan pengajaran berkesan guru Prinsip Perakaunan dari aspek kualiti pengajaran berada pada tahap sederhana tinggi. Guru Prinsip Perakaunan didapati merancang pengajarannya terlebih dahulu, menggunakan pelbagai kaedah pengajaran, memantau kemajuan dan kefahaman pelajar dan menyampaikan pengajaran secara mudah dan jelas. Selain itu, guru perakaunan didapati berusaha menarik minat pelajar untuk belajar, memberi latihan dan kerja rumah, mengajar kesemua isi pelajaran dalam sukatan pelajaran atau buku teks serta mengadakan ujian setelah selesai mengajar sesebuah topik. Hal ini selari dengan kajian Shahnaz et al. (2017) dan Unal (2017) yang mendapati bahawa pelajar perakaunan berpandangan bahawa guru

perakaunan mengamalkan pengajaran yang berkualiti melalui amalan-amalan seperti menerangkan konsep penting menggunakan cara yang mudah, berpengetahuan, sentiasa berkelapangan untuk konsultasi, memberi maklum balas segera terhadap kemajuan pelajar, merangsang minat pelajar untuk belajar subjek tersebut, bersemangat untuk mengajar, sentiasa membantu pelajar serta menggunakan teknik pengajaran yang berkesan. Coe et al. (2014) menegaskan pengajaran yang berkualiti akan menghasilkan pengajaran yang hebat dan memberi kesan positif terhadap pelajar.

TAHAP KESESUAIAN ARAS PENGAJARAN GURU PRINSIP PERAKAUNAN

Jadual 5 memaparkan analisis data bagi konstruk kesesuaian aras pengajaran, yang memperoleh nilai min keseluruhan sebanyak 3.20. Item B17 mencatatkan skor min tertinggi dengan nilai min 3.33 dimana 82.9% pelajar bersetuju bahawa guru Prinsip Perakaunan memastikan pelajar dapat menguasai kemahiran asas yang terdapat dalam topik yang diajar. Item B16 mencatatkan skor min pada 2.96 sekaligus menjadikan item ini sebagai item yang mempunyai nilai min terendah bagi konstruk aras pengajaran. 68.4% pelajar bersetuju bahawa guru Prinsip Perakaunan membentuk kumpulan pelajar berdasarkan kebolehan dan penguasaan pelajar dalam sesuatu kemahiran.

Dalam konteks kesesuaian aras pengajaran, guru Prinsip Perakaunan menunjukkan amalan pada tahap sederhana tinggi. Hal ini bererti, guru Prinsip Perakaunan cenderung mengajar mengikut aras kebolehan pelajar, mengumpulkan pelajar berdasarkan kebolehan dan penguasaan dalam sesuatu kemahiran, memastikan pelajar dapat menguasai kemahiran asas yang terdapat dalam topik yang diajar serta mempunyai pengetahuan terkini mengenai isi kandungan pengajaran. Dapatan ini selaras dengan kajian Rehman & Heider (2013) dan Guerriero (2013) yang menyetujui bahawa guru mempunyai pengetahuan tentang kegunaan setiap kaedah pengajaran yang berbeza-beza, memiliki pengetahuan pedagogi dan menggunakannya mengikut kesesuaian tahap keperluan pelajar. Walaubagaimanapun, dapatan kajian ini bertentangan dengan dapatan kajian Nadzri (2017) mendapati bahawa majoriti responden guru di dalam kajiannya tidak memberi tumpuan mengikut enam aras pemikiran dalam penyediaan soalan aras rendah mahupun tinggi, tidak merancang dan menyediakan soalan untuk ditanya kepada pelajar mengikut aras pemikiran rendah hingga tinggi, merujuk soalan sedia ada di dalam buku latihan semata-mata.

JADUAL 4. Tahap kualiti pengajaran guru Prinsip Perakaunan

Item	Pernyataan	Kekerapan dan Peratus				Min	Tahap
		STS	TS	S	SS		
A1	Bagi kelas Prinsip Perakaunan di sekolah, guru saya merancang pengajarannya terlebih dahulu	6 (7.9%)	9 (11.8%)	19 (25.0%)	42 (55.3%)	3.28	ST
A2	Guru Prinsip Perakaunan saya menggunakan pelbagai kaedah pengajaran	3 (11.0%)	11 (14.5%)	26 (34.2%)	36 (47.4%)	3.25	ST
A3	Guru Prinsip Perakaunan saya menghubungkan isi pelajaran dengan pengetahuan dan pengalaman saya	3 (3.9%)	13 (17.1%)	24 (31.6%)	36 (47.4%)	3.22	ST
A4	Guru Prinsip Perakaunan saya menggunakan pelbagai alat bantuan mengajar.	2 (2.6%)	16 (21.1%)	32 (42.0%)	26 (34.2%)	3.08	ST
A5	Guru Prinsip Perakaunan saya sentiasa memastikan ketepatan isi pelajaran	6 (7.9%)	7 (9.2%)	19 (25.0%)	44 (57.9%)	3.33	ST
A6	Guru Prinsip Perakaunan saya sentiasa memantau kemajuan pencapaian dan kefahaman para pelajar.	9 (11.8%)	5 (6.6%)	18 (23.7%)	44 (57.9%)	3.28	ST
A7	Guru Prinsip Perakaunan saya menyampaikan isi pelajaran secara sistematik, jelas dan mudah difahami	5 (6.6%)	6 (7.9%)	23 (30.3%)	42 (55.3%)	3.34	ST
A8	Pengajaran yang disampaikan oleh guru Prinsip Perakaunan dapat menarik minat saya untuk belajar.	5 (6.6%)	10 (13.2%)	21 (27.6%)	40 (52.6%)	3.26	ST
A9	Pengajaran guru Prinsip Perakaunan saya adalah menyeronokkan	8 (10.5%)	3 (3.9%)	28 (36.8%)	37 (48.7%)	3.24	ST
A10	Guru Prinsip Perakaunan saya memberi latihan dan kerja rumah	2 (2.6%)	8 (10.5%)	22 (28.9%)	44 (57.9%)	3.42	ST
A11	Guru Prinsip Perakaunan saya mengajar kesemua isi pelajaran yang terkandung di dalam sukatan pelajaran atau buku teks	2 (2.6%)	11 (14.5%)	19 (25.0%)	44 (57.9%)	3.38	ST
A12	Guru Prinsip Perakaunan saya mengadakan ujian setelah selesai mengajar sesebuah topik	5 (6.6%)	15 (19.7%)	19 (25.0%)	37 (48.7%)	3.16	ST
A13	Guru Prinsip Perakaunan saya mempunyai pengetahuan yang terkini mengenai isi kandungan mata pelajaran yang diajar	1 (1.3%)	14 (18.4%)	20 (26.3%)	41 (53.9%)	3.33	ST
Min Keseluruhan						3.28	ST

JADUAL 5. Tahap kesesuaian aras pengajaran guru Prinsip Perakaunan

Item	Pernyataan	Kekerapan dan Peratus				Min	Tahap
		STS	TS	S	SS		
B14	Guru Prinsip Perakaunan saya mengajar mengikut aras kebolehan para pelajar	2 (2.6%)	14 (18.4%)	27 (35.5%)	33 (43.4%)	3.20	ST
B15	Guru Prinsip Perakaunan saya mengamalkan amalan yang baik supaya pelajar cepat memahami konsep dan menguasai kemahiran asas yang diajar	4 (5.3%)	11 (14.5%)	20 (26.3%)	41 (53.9%)	3.29	ST
B16	Guru Prinsip Perakaunan saya membentuk kumpulan pelajar berdasarkan kebolehan dan penguasaan pelajar dalam sesuatu kemahiran	9 (11.8%)	15 (19.7%)	22 (28.9%)	30 (39.5%)	2.96	SR
B17	Guru Prinsip Perakaunan saya memastikan pelajar dapat menguasai kemahiran asas yang terdapat dalam topik yang dipelajari	2 (2.6%)	11 (14.5%)	23 (30.3%)	40 (52.6%)	3.33	ST
Min Keseluruhan						3.20	ST

TAHAP PEMBERIAN INSENTIF GURU PRINSIP PERAKAUNAN

Dapatan yang ditunjukkan menerusi Jadual 6 memaparkan konstruk item insentif mempunyai nilai min keseluruhan yang terendah jika dibandingkan dengan item-item pemboleh ubah yang lain (min=3.11). Skor min tertinggi dalam konstruk ini ialah item C21 (min=3.39) dimana 85.5% pelajar bersetuju bahawa guru Prinsip Perakaunan memberi semangat kepada mereka untuk belajar bersungguh-

sungguh. Walau bagaimanapun, item C20 (min=2.51) iaitu guru Prinsip Perakaunan mendenda pelajar-pelajar yang malas belajar berada pada tahap persetujuan sederhana rendah dan merupakan item terendah bagi konstruk insentif.

Dari aspek insentif, amalan ini didapati sebagai amalan yang paling kurang diberi tumpuan oleh guru Prinsip Perakaunan berbanding tiga amalan pengajaran berkesan yang lain. Walau bagaimanapun, amalan ini masih berada di tahap sederhana tinggi. Pelajar-pelajar bersetuju bahawa guru mereka mengamalkan

peneguhan positif seperti memberi pujian dan ganjaran kepada pelajar yang berusaha dan peneguhan negatif seperti mendenda pelajar yang malas berusaha sebagai insentif dalam pengajaran mereka. Dapatan ini adalah selari dengan dapatan kajian Rehman & Haider (2013) bahawa guru mengamalkan amalan peneguhan positif dalam pengajaran dengan memberi ganjaran kepada pelajar jika mereka belajar dengan baik. Dapatan item C19 juga menunjukkan guru-guru memberikan insentif dalam bentuk peneguhan positif untuk memotivasi pelajar, seperti yang dicadangkan oleh Diedrich (2010) dan Ilegbusi (2013).

TAHAP PENGURUSAN MASA PENGAJARAN GURU PRINSIP PERAKAUNAN

Berdasarkan Jadual 7, analisis skor min bagi item masa pengajaran menunjukkan jumlah skor min yang tertinggi berbanding pembolehubah tidak bersandar yang lain (min=3.37, tahap sederhana tinggi). Item D23 mempunyai nilai min tertinggi (min=3.43) apabila hampir keseluruhan responden iaitu seramai 84.2% pelajar bersetuju bahawa guru Prinsip Perakaunan memperuntukkan masa sepenuhnya untuk

mengajar. Item D25 (min=3.30) mencatatkan nilai min terendah bagi item masa pengajaran iaitu sejumlah 84.2% pelajar bersetuju bahawa guru Prinsip Perakaunan masuk ke kelas untuk mengajar tepat pada waktunya.

Dapatan menunjukkan bahawa guru Prinsip Perakaunan cenderung menggunakan sepenuh masa pengajaran dengan baik ketika mengajar, mempunyai kemahiran pengurusan masa pengajaran yang baik dan turut memberi masa yang cukup kepada pelajar untuk menyiapkan tugas yang diberi. Dapatan ini adalah selari dengan kajian Ather et al. (2016) yang menunjukkan bahawa terdapat hubungan signifikan antara pengurusan masa guru terhadap prestasi pelajar. Selain itu, dapatan kajian ini juga selari dengan dapatan Abdul Rasid et al. (2013) yang turut menunjukkan min elemen pengurusan masa berada pada tahap tinggi yang mana guru menggunakan sepenuhnya masa yang diperuntukkan untuk mengajar, memberi tempoh yang cukup untuk menyiapkan latihan, merancang penggunaan masa bersesuaian dengan pengajaran yang ingin disampaikan kepada pelajar dan membahagikan masa dalam aktiviti PdPc secara strategik.

JADUAL 6. Tahap pemberian insentif guru Prinsip Perakaunan

Item	Pernyataan	Kekerapan dan Peratus				Min	Tahap
		STS	TS	S	SS		
C18	Guru Prinsip Perakaunan saya sentiasa berpesan kepada pelajar supaya belajar hingga ke peringkat universiti	3 (3.9%)	14 (18.4%)	25 (32.9%)	34 (44.7%)	3.18	ST
C19	Guru Prinsip Perakaunan saya memberi ganjaran atau pujian kepada pelajar yang berusaha mencapai kejayaan	2 (2.6%)	14 (18.4%)	29 (38.2%)	31 (40.8%)	3.17	ST
C20	Guru Prinsip Perakaunan saya mendenda pelajar-pelajar yang malas belajar	14 (18.4%)	24 (31.6%)	23 (30.3%)	15 (19.7%)	2.51	SR
C21	Guru Prinsip Perakaunan saya memberi semangat kepada pelajar untuk belajar bersungguh-sungguh	3 (3.9%)	8 (10.5%)	21 (27.6%)	44 (57.9%)	3.39	ST
C22	Guru Prinsip Perakaunan saya mewujudkan persaingan yang sihat antara pelajar sebagai dorongan kepada pelajar untuk belajar bersungguh-sungguh	2 (2.6%)	10 (13.2%)	28 (36.8%)	36 (47.4%)	3.29	ST
Min Keseluruhan						3.11	ST

JADUAL 7. Tahap pengurusan masa pengajaran guru Prinsip Perakaunan

Item	Pernyataan	Kekerapan dan Peratus				Min	Tahap
		STS	TS	S	SS		
D23	Guru Prinsip Perakaunan saya menggunakan masa sepenuhnya seperti mana yang diperuntukkan untuk mengajar	2 (2.6%)	10 (13.2%)	17 (22.4%)	47 (61.8%)	3.43	ST
D24	Guru Prinsip Perakaunan saya memberi masa yang cukup kepada pelajar untuk menyiapkan latihan/ kerja rumah yang diberi olehnya	3 (3.9%)	5 (6.6%)	28 (36.8%)	40 (52.6%)	3.38	ST
D25	Guru Prinsip Perakaunan saya ke kelas untuk mengajar tepat pada waktunya	4 (5.3%)	8 (10.5%)	25 (32.9%)	39 (51.3%)	3.30	ST
Min Keseluruhan						3.37	ST

KESIMPULAN

Kajian ini telah mengenalpasti tahap amalan pengajaran berkesan guru Prinsip Perakaunan berdasarkan Model Slavin dari perspektif pelajar-pelajar perakaunan. Dapatan menunjukkan tahap keempat-empat konstruk amalan pengajaran berkesan dalam Model Slavin iaitu kualiti pengajaran, kesesuaian aras pengajaran, pemberian insentif, serta pengurusan masa guru-guru Prinsip Perakaunan berada pada tahap sederhana tinggi. Dapat dirumuskan bahawa guru Prinsip Perakaunan yang menjadi sampel kajian ini cenderung menggunakan masa pengajaran dengan efektif, menggunakan kaedah peneguhan positif dan negatif bagi memotivasi pelajar dan berkemahiran dalam menggunakan pelbagai kaedah dan pendekatan pengajaran yang berkualiti serta bersesuaian dengan tahap pelajar. Implikasinya, perspektif pelajar terhadap amalan pengajaran guru perlu diambil perhatian, serta dapat dijadikan salah satu daripada penanda aras keberkesanan guru berbanding penanda aras yang lain kerana perspektif pelajar sebagai penerima kepada penyampaian pengajaran perlu dititikberatkan. Kajian ini mempunyai limitasi dari segi sampel kajian, di mana kajian ini hanya melibatkan pelajar-pelajar Prinsip Perakaunan dalam Daerah Kuantan, Pahang. Dicadangkan kajian serupa dilakukan dalam skop dan konteks yang lebih besar.

RUJUKAN

- Abdul Rasid, J., Shamsudin, O. & Nor Syafiqah, M. Z. 2013. *Amalan pengajaran guru bahasa melayu dalam pembelajaran menurut perspektif pelajar*. Kertas kerja Seminar Kebangsaan Majlis Dekan Pendidikan IPTA Universiti Islam Antarabangsa, Gombak, Selangor.
- Ahmad, N. L. 2015. Integrating ethic into accounting curriculum: overview from Malaysian accounting educators, *Geografia Malaysian Journal of Society and Space* 11(6): 87-97.
- Ahmad, N. L., Looi, S. S., Abdul Wahid, H. & Yusof, R. 2019. The significance of 21st century teaching and learning practices toward student's development. *International Journal of Education, Psychology and Counseling* 4(28): 28-51.
- Ather, H. M., Tahir, K. F., Atif, K. & Imran, F. 2016. Exploring relationship of time management with teacher's performance. *Bulletin of Education and Research* 38(2): 249-263.
- Aldemir, J. & Kermani, H. 2016. Integrated STEM curriculum: Improving educational outcomes for Head Start children. *Early Child Development and Care*. DOI: 10.1080/03004430.2016.1185102
- Baker., D. P., Fabrega, R., Galindo, C. & Mishook, J. 2004. Instructional time and national achievement: Cross-national evidence. *Quarterly Review of Comparative Education* 34(3): 311-334.
- Berenyi, L. & Deutsch. N. 2018. Effective teaching methods in business higher education: A student's perspective. *International Journal of Education and Information Technologies* 12: 37-45.
- Carroll, J. B. 1989. The Carroll Model: A 25-year retrospective view author(s). *Educational Researcher* 18(1): 26-31.
- Coe, R., Aloisi, C., Higgins, S. & Major, L. E. 2014. What makes great teaching? Review of the underpinning research. *Centre for Evaluation and Monitoring*. Durham University.
- Diedrich, J. L. 2010. Motivating students using positive reinforcement. Education and Human Development (Master's Theses). State University of New York.
- Ekanem, E. E. 2015. Time management abilities of administrators for skill improvement needs of teachers in secondary schools in Calabar, Nigeria. *Journal of Education and Human Development* 4(3): 143-149.
- Nagar, N. M. & Azuly, D. 2016. The contribution of school climate and teaching quality to the improvement of learning achievements, according to an external evaluation system. *Creative Education* 7(13): 186-213.
- Elder. 2009. *ILO school-to-work transition survey: A methodological guide*. Geneva: International Labour Office.
- Fadzillah, N. S. M., & Bahari, A. B. M. 2019. Faktor Yang Mempengaruhi Prestasi Pelajar Diploma Perakaunan dalam Subjek Perakaunan. *Gading Journal for the Social Sciences (e-ISSN 2600-7568)*, 22(00), 150-155.
- Forehand, M. 2010. Bloom's taxonomy. *Emerging prospectives on learning, teaching and technology* 41(4): 47-56.
- Grove, W. A. & Hadsell, L. 2012. Incentives and student learning. In: Seel N.M. (eds) *Encyclopedia of the Sciences of Learning*. Springer, Boston, MA
- Guerriero, S. 2013. Teacher's pedagogical knowledge and the teaching profession. OECD. Centre for Educational Research and Innovation.
- Ika Maryani & Sri Tuter, M. 2015. Correlation between teacher's PCK (Pedagogical Content Knowledge) and student's motivation in primary school. *International Journal of Evaluation and Research in Education (IJERE)* 4(1): 38-44.
- Ilegbusi, M. 2013. An analysis of the role of rewards and punishment in motivating school learning. *Computing, Information Systems & Development Informatics* 4(1): 35-38.
- Jabeen, L., Iqbal, N., Haider, N. & Iqbal, S. 2015. Cross correlation analysis of reward & punishment on students learning behavior. *International Letters of Social and Humanistic Sciences* Vol. 59: 61-64.
- Kamarul Azmi, J, Mohd Faez, I, Ab. Halim, T. & Mohd Izham, M. H. 2011. Amalan penggunaan bahan bantu mengajar dalam kalangan guru cemerlang pendidikan Islam sekolah menengah di Malaysia. *Journal of Islamic and Arabic Education* 3(1): 59-74.
- Kamarul Azmi, J., Noratikah, I. & Mohd Faez, I. 2012. Gaya pengajaran guru dalam pengajaran dan pembelajaran Pendidikan Islam. *Prosiding Seminar Antarabangsa Perguruan dan Pendidikan Islam (SEAPPI2012)* 211-213.
- Kelly, J. & Pohl, B. 2018. Using structured positive and negative reinforcement to change student behavior in educational settings in order to achieve students

- academic success. *Multidisciplinary Journal for Education, Social and Technological Sciences* 5(1): 17-29.
- Khalip Musa & Hariza Abd. Halim. 2015. Kemahiran interpersonal guru dan hubungan dengan pencapaian akademik pelajar. *Jurnal Pendidikan Malaysi*, 40(2): 88-99.
- Krejcie, R. V & Morgan, D. W 1970. Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement* Vol. 30: 607-610.
- Levy, H. M. 2008. Meeting the needs of all students through differentiated instruction: Helping every child reach and exceed standards, the clearing house. *Journal of Educational Strategies, Issues and Ideas* 81(4): 161-164.
- Mohamad Azmi Nias Ahmad, Nik Zam Nik Wan & Syed Iskandar Zulkarnain Sayd Idris. 2010. Pandangan pelajar terhadap matapelajaran Prinsip Perakaunan di daerah Maran, Pahang. *Prosiding Konferensi Akademik*.
- Nadzri, N. F. 2017. Kualiti amalan guru dalam pengajaran dan pembelajaran Bahasa Melayu di MRSM. (Unpublished master's thesis). Universiti Pendidikan Sultan Idris, Perak.
- Nooriza, K. & Effandi, Z. 2015. Integrasi kemahiran berfikir aras tinggi dalam pengajaran dan pembelajaran matematik: Analisis keperluan guru. *Jurnal Pendidikan Matematik* 3(1): 1-12.
- Omomia, O. A. & Omomia, T. A. 2014. Relevance of Skinner's Theory of Reinforcement on effective school evaluation and management. *European Journal of Psychological Studies* 4(4): 174-180.
- Pallant, J. 2013. *SPSS Survival Manual: A Step-by-Step Guide to Data Analysis Using IBM SPSS*. 6th Edition. Mc Graw Hill. Open University Press.
- Raba, A. A. 2017. The impact of effective teaching strategies on producing fast and good learning outcomes. *International Journal of Research – Granthaalayah* 5(1): 43-58.
- Rehman, A. & Heider, K. 2013. The impact of motivation on learning of secondary school students in Karachi: An analytical study. *Educational Research International* 2(2): 139-147
- Rohani, A., Hazri, J. & Nordin, A.R. 2010. Hubungan guru-pelajar dan kaitannya dengan komitmen belajar pelajar: Adakah guru berkualiti menghasilkan perbezaan pembelajaran antara jantungina pelajar? *Jurnal Pendidikan Malaysia*, 35(2): 61- 69.
- Sahito, Z., Khawaja, M., Panhwar, U.M., Siddiqui, A. & Saeed, U. 2016. Teachers' time management and the performance of students: A comparison of government and private schools of Hyderabad, Sindh, Pakistan. *World Journal of Education* 6(6): 42- 50.
- Shabiralyani, G., Hasan, K. S., Hamad, N. & Iqbal, N. 2015. Impact of visual aids in enhancing the learning process case research: District Dera Ghazi Khan. *Journal of Education and Practice* 6(19): 226-233.
- Shahnaz, I., Nurasyikin, J., Wan Zuriati, W. Z. & Nadia, M. W. 2017. A study on the accounting students' perceptions towards teaching quality at university. *International Journal of Accounting, Finance and Business* 2(5): 85-98.
- Slavin, R. E. 1995. A model of effective instruction. *The Educational Forum* 59(2), 166- 176.
- Siti Suprihatin. 2015. Upaya guru dalam meningkatkan motivasi belajar siswa. *Jurnal Pendidikan Ekonomi UM Metro* 3(1): 73-82.
- Sogunro, O. A. 2017. Quality instruction as a motivating factor in higher education. *International Journal of Higher Education* 6(4): 173-184.
- Sowell, J. 2017. Good instruction-giving in the second-language classroom (English Teaching Forum). Retrieved from https://americanenglish.state.gov/files/ae/resource_files/etf_55_3_pg10-19.pdf
- Tailab, M. M. 2013. Difficulties of academic achievement in principles of accounting courses from the student perspective: Evidence from Libya. *Higher Education Studies* 3(5): 36-46.
- Unal, M. 2017. Preferences of teaching methods and techniques in mathematics with reasons. *Universal Journal of Educational Research* 5(2): 194-202. doi: 10.13189/ujer.2017.050204
- Wenglingsky, H. 2002. How schools matter: The link between teacher classroom practices and student academic performance. *Education Policy Analysis Archives* 10(12): 1-30.
- Zalina Katmana, Mohd Hanafi Mohd Yasin & Mohd Mokhtar Tahar. 2016. Penggunaan peneguhan positif: Pujian dan token ekonomi untuk modifikasi tingkahlaku murid pendidikan khas 'slow learner'. *Prosiding Seminar Modifikasi Tingkah Laku Pendidikan Khas (Bermasalah Pembelajaran) Peringkat Negeri Johor*.
- Zikmund, W. G., Babin, B. J., Carr, J. C. & Griffin, M. 2013. *Business Research Methods*. Cengage Learning.

Noor Lela Ahmad
Fakulti Pengurusan dan Ekonomi
Universiti Pendidikan Sultan Idris
Emel: noor.lela@fpe.upsi.edu.my

Nur Afrina Haziqah Azman
Fakulti Pengurusan dan Ekonomi
Universiti Pendidikan Sultan Idris
Emel: nurafrina110@gmail.com

*Pengarang untuk surat-menyurat, emel:
noor.lela@fpe.upsi.edu.my

Diserahkan: 7 Januari 2020
Dinilai: 20 April 2020
Diterima: 17 Mei 2020
Diterbitkan: 31 Mei 2020